

Sygn. akt V CSK 15/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie J. P., A. P. i X. Y.
przeciwko S. D., W. K. i K. O.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 października 2014 r.,
wniosku powodów o wykładnię postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 6 sierpnia 2014 r., sygn. akt V CSK 15/14,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Powodowie wniesli o dokonanie wykładni postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2014 r. (sygn. akt V CSK 15/14), wskazując na lakoniczność uzasadnienia tego postanowienia i negując zawarte w nim argumenty, wskazujące na brak przedstawienia istotnego zagadnienia prawnego we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Uwzględnienie wniosku o dokonanie wykładni orzeczenia wymaga wykazania wystąpienia wątpliwości co do jego treści, co nie jest równoznaczne z brakiem akceptacji przez stronę argumentów Sądu, zaprezentowanych w uzasadnieniu orzeczenia.

Zarzut niezwyklej lakoniczności uzasadnienia również nie jest równoznaczny z wykazaniem wystąpienia wątpliwości co do treści orzeczenia. Brak jest również zarzucanej we wniosku rozbieżności w odniesieniu do orzeczeń wskazanych w uzasadnieniu postanowienia, ponieważ najpierw wymienione w nim orzeczenia dotyczą określenia początku biegu terminu przedawnienia, a kolejne innej materii, bo interpretacji przesłanki przerwania biegu przedawnienia.

Sąd Najwyższy nie podziela oceny wnioskodawców, kwalifikujących jako „niezrozumiałe” uznanie przez SN braku wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego bez uwzględnienia argumentów podniesionych w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych i mających uzasadnić uwzględnienie skargi kasacyjnej.

Wiązanie w uzasadnieniu wniosku wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego z udzieleniem odpowiedzi na pytanie o interpretację przepisu określającego przesłanki przerwania biegu terminu przedawnienia nie dowodzi ani wystąpienia przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., ani nie uzasadnia wystąpienia wątpliwości co do treści orzeczenia. Braku akceptacji przez stronę argumentacji przedstawionej zwięźle w uzasadnieniu postanowienia SN nie można utożsamiać z wykazaniem wątpliwości co do treści orzeczenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wobec braku przesłanki do uwzględnienia wniosku na podstawie art. 352 k.p.c.

[aw]